

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/20838 en 07/20839 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 11 juli 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de staatssecretaris in de enige grief heeft betoogd dat hij zich niet gehouden acht toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), nu de vreemdeling, reeds omdat hij de asielprocedure nog niet heeft doorlopen, niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland zijn internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de uitspraak van de Afdeling van 3 december 2007 in zaak nr. 200704404/1 (www.raadvanstate.nl). Uit die overwegingen vloeit voort dat de grief in zoverre faalt.

2.1.1. De in de grief in verband met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport) opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.1.2. Voor zover de staatssecretaris heeft betoogd dat de voorzieningenrechter ten onrechte doorslaggevende waarde heeft toegekend aan informatie van de Europese Commissie, welke is vermeld in de door de vreemdeling aangehaalde uitspraak van 25 mei 2007 van de rechtbank

's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, in zaak nr. 07/13878, wordt het volgende overwogen.

De voorzieningenrechter heeft overwogen dat niet zonder meer is gebleken van een formele inbreukprocedure, maar dat de Europese Commissie aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van de Verordening en dat in voldoende mate is gebleken dat bij de Commissie zorgen bestaan over de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met de Verordening.

De staatssecretaris heeft in hoger beroep uiteengezet dat het hem bekend is dat op 27 juni 2007 door de Europese Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Verordening te starten, maar dat de Europese Commissie desgevraagd geen informatie heeft gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) is slechts bekend dat een inbreukprocedure door vragen van de Commissie aan de Griekse regering in gang is gezet en niet waarop de zorgen van de Commissie omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met de Verordening, die tot die procedure hebben geleid, betrekking hebben, zodat het enkele in gang zetten van die procedure niet kan worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) rustende verplichtingen niet eerbiedigt.

De grief slaagt derhalve ook in zoverre.

2.1.3. De vreemdeling heeft, ter bestrijding van de grief, betoogd dat de in het UNHCR-rapport genoemde percentages een uitvloeisel zijn van de asielwetgeving, het asielbeleid en de inrichting van de asielprocedure in Griekenland en heeft daartoe bij het verweerschrift de volgende stukken overgelegd:

- een brief van Amnesty International aan de staatssecretaris van 1 juni 2007;
- een note van de UNHCR "The return to Greece of asylum-seekers with "interrupted" claims" van juli 2007;
- een persverklaring van verscheidene organisaties waaronder Amnesty International "Refoulement of Iraqi citizens fleeing to Greece" van 1 augustus 2007.

2.1.4. Het betoog geeft de Afdeling geen aanleiding thans anders te oordelen dan in voormelde uitspraak van 13 september 2007. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.1.5. In voormelde brief van 1 juni 2007 schrijft Amnesty International dat er al een jaar ernstige zorgen bestaan, omdat Griekenland de verzoeken van overgedragen asielzoekers niet in behandeling neemt en meldt zij voorts dat de Europese Commissie een onderzoek is begonnen naar de

tenuitvoerlegging van de verplichtingen uit het Vluchtelingenverdrag en de Verordening.

Voor zover in de brief van Amnesty International van 1 juni 2007 sprake is van het onderzoek door de Europese Commissie wordt verwezen naar hetgeen hiervoor is overwogen in 2.1.2.. Voorts bevat deze brief geen concrete gegevens dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM niet zal nakomen. Daar komt bij dat Griekenland in het geval van de vreemdeling bij de aanvaarding van de claim uitdrukkelijk heeft verklaard dat de vreemdeling in de gelegenheid zal worden gesteld om na aankomst in Griekenland desgewenst een asielaanvraag in te dienen, zodat er geen grond is voor het oordeel dat de vreemdeling in Griekenland geen toegang zal verkrijgen tot de asielprocedure.

2.1.6. De note van de UNHCR heeft betrekking op de toepassing van de zogeheten "interruption-procedure". Die procedure is in het geval van de vreemdeling niet aan de orde, omdat hij in Griekenland geen asielaanvraag heeft ingediend. De persverklaring ziet uitsluitend op de situatie van asielzoekers afkomstig uit Irak. De vreemdeling is naar hij heeft verklaard niet uit dat land afkomstig. Deze stukken zijn derhalve voor het geval van de vreemdeling niet relevant.

2.1.7. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 11 mei 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft betoogd dat overdracht aan Griekenland onrechtmatig is omdat onzeker is of de Griekse autoriteiten hem enige vorm van categoriale bescherming zullen verlenen, die hij in Nederland wel kan verkrijgen.

2.3.1. De staatssecretaris heeft in het feit dat Nederland ten aanzien van asielzoekers uit Somalië een categoriaal beschermingsbeleid voert geen aanleiding hoeven zien het hier te lande door de vreemdeling ingediende asielverzoek met toepassing van artikel 3, tweede lid, van de Verordening aan zich te trekken, reeds omdat het ontbreken van een zodanig beleid in Griekenland niet betekent dat dat land zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens de vreemdeling na zijn overdracht niet zal nakomen.

2.4. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 in zaak nr. 07/20838;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

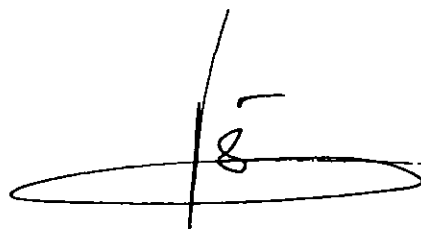
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

345-474.

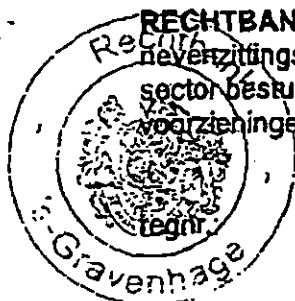
Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

Awb 07/20839 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20838 (beroep)

UITSpraak

Inzake:

geboren op
van-Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0701.30.0013,
gemachtigde: mr. S.A.M. Fikken, advocaat te Maastricht,
verzoeker,

IND dossier nr.	Zwolle		
Dossier nr.			
IND dossier status			
Eerste			
IND ontvangst datum	12 JUL 2007		
Registreer in	naam	12/7-07	12/7-07
INDIS	datum	12/7-07	12/7-07
Indicatie	naam		
conclusie	datum		

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente, ✓
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 29 januari 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 11 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 21 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 21 mei 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 3 juli 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

regnr. Awb 07/20839 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20838 (beroep)

-2-

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4 Griekenland heeft het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 Verzoeker stelt dat verweerder zich er ten onrechte niet van heeft vergewist of in concreto op grond van het ingeroepen interstatelijk vertrouwensbeginsel mag worden aangenomen dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen op grond van artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) alsmede het Vluchtelingenverdrag (hierna: Vlv) naleven. Artikel 13 EVRM vereist volgens verzoeker opschorting van de uitzetting, totdat een daadwerkelijk garantie van Griekenland is verkregen. Verzoeker verwijst daartoe naar de uitspraken van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 19 maart 2007 (Awb 07/2757 en 07/2755), 28 maart 2007 (Awb 07/6024 en 07/6023) en 25 mei 2007 (Awb 07/13879 en 07/13876).
- 2.7 Verweerder stelt zich op het standpunt dat in casu uitgegaan mag worden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel, omdat verzoeker geen concrete, op zijn persoon betrekking hebbende omstandigheden heeft aangevoerd, maar enkel een beroep doet op algemene stukken. Bovendien blijkt uit deze stukken niet dat de procedurele waarborgen in het geval van verzoeker niet zouden worden nageleefd. De omstandigheid dat de Europese Commissie (EC) juridische stappen jegens Griekenland heeft ingezet en deze niet zijn stopgezet, betekent niet dat Nederland niet van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag uitgaan. De positie van een belangenafweging door de EC als handhaver van de rechten en verplichtingen van de lidstaten is van een andere orde dan de positie van een belangenafweging door de lidstaten.
- 2.8 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

Evenals in bovengenoemde, door verzoeker aangehaalde, uitspraken kent de voorzieningenrechter daarbij gewicht toe aan het rapport van UNHCR inzake de Griekse asielprocedure van november 2004 waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een

regnr: Awb 07/20839 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20838 (beroep)

-3-

verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003. Weliswaar is niet zonder meer gebleken dat sprake is van een formele infringement procedure, echter, zoals reeds in de door verzoeker aangehaalde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen, is in voldoende mate gebleken dat bij de EC zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003.

Hetgeen blijkt uit de informatie van UNHCR en de uitspraken van de EC heeft betrekking op allen die in Griekenland een asielverzoek indienen. Weliswaar is het risico op een slechte behandeling mogelijk groter voor asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenreizen dan voor asielzoekers die in het kader van Vo 343/2003 worden overgedragen. De uitspraken van de EC betreffen juist alleen asielzoekers die worden overgedragen en de informatie van UNHCR beperkt zich zeker niet tot asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenkomen.

Zoals reeds in meergenoemde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen is de rechter van oordeel dat uit de vooral cijfermatige informatie van UNHCR wel degelijk kan worden afgeleid dat de Griekse asielprocedure met onvoldoende waarborgen is omkleed, nu UNHCR zelf deze conclusie trekt en daar niet alleen cijfermatige informatie maar ook andere gegevens aan ten grondslag legt.

Voorts is de rechter van oordeel dat verweerder, zolang de inbreukprocedure niet is beëindigd, niet zonder meer mag uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel met betrekking tot de naleving door Griekenland van de refoulementverboden. De rechter verwijst hierbij naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie van 7 februari 1973, zaaknummer 39/72, waaruit naar het oordeel van de rechter kan worden afgeleid dat een inbreukprocedure in het algemeen slechts wordt voortgezet indien de situatie van inbreuk voortduurt.

Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.

regnr. Awb 07/20839 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20838 (beroep)

-4-

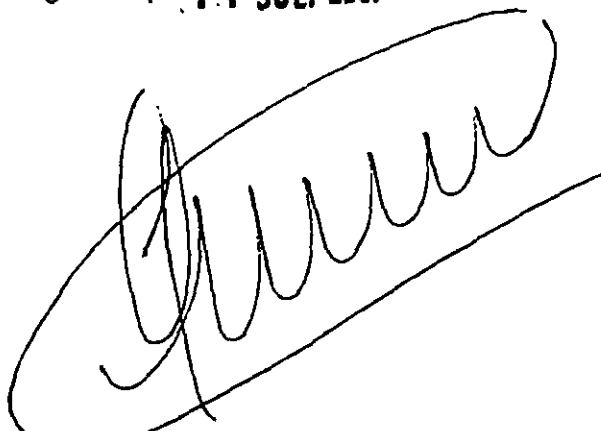
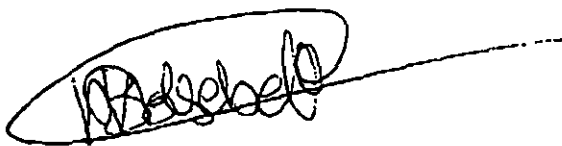
- 2.9 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.10 Hetgeen verzoeker voor het overige heeft aangevoerd, behoeft, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, geen nadere bespreking.
- 2.11 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.12 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H.B. Bokseveld als griffier op **11 JULI 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daartoe in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **11 JULI 2007**

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 8 AUG 2007

ZAAKNR.

200705648

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 11 juli 2007
met kenmerk 07/20838

Inzake:

met IND-kenmerk 0701.30.0013
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. S.A.M. Fikken
advocaat te Made

Procesvertegenwoordiging

Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51

8017 JV Zwolle

Postbus 40052

8004 DB Zwolle

M. S. Veld

038 - 888 8819

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerken Awb 07/20839 (voorlopige voorziening) en 07/20838 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 11 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 29 januari 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 11 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"Evenals in bovengenoemde, door verzoeker aangehaalde, uitspraken kent de voorzieningenrechter daarbij gewicht toe aan het rapport van UNHCR inzake de Griekse asielprocedure van november 2004 waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
(...)

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003. Uit de door verzoeker aangehaalde brief van de EC blijkt weliswaar niet zonder meer dat sprake is van een formele infigement procedure. Uit de brief van de EC blijkt evenwel in voldoende mate dat bij de EC zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003.

Hetgeen blijkt uit de informatie van UNHCR en de uitlatingen van de EC heeft betrekking op allen die in Griekenland een asielverzoek indienen. Weliswaar is het risico op een slechte behandeling mogelijk groter voor asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnen reizen dan voor asielzoekers die in het kader van Vo 343/2003 worden overgedragen. De uitlatingen van de EC betreffen juist alleen asielzoekers die worden overgedragen en de informatie van UNHCR beperkt zich zeker niet tot asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenkomen.

Zoals reeds in meergenoemde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen is de rechter van oordeel dat uit de vooral cijfermatige informatie van UNHCR wel degelijk kan worden afgeleid dat de Griekse asielprocedure met onvoldoende waarborgen is omkleed, nu UNHCR zelf deze conclusie trekt en daar niet alleen cijfermatige informatie maar ook andere gegevens aan te grondslag legt.

Voort is de rechter van oordeel dat verweerder, zolang de inbreukprocedure niet is beëindigd, niet zonder meer mag uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel met betrekking tot de naleving door Griekenland van de refoulementverboden. De rechter verwijst hierbij naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie van 7 februari 1973, zaaknummer 33/72, waaruit naar het oordeel van de rechter kan worden

afgeleid dat een inbreukprocedure in het algemeen slechts wordt voortgezet indien de situatie van inbreuk voortduurt.

Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet allemaal op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen. "

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.12 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Geconcludeerd van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
- 4 Toelichting op de grief
- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder : Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.
- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerder naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet

zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

- 4.4 De Staatssecretaris acht van belang dat verweerder niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een asielprocedure waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het onbetwist een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen.

Zie

- AbRS 15 november 2005, 200506323/1, (*productie 2*);
- AbRS, 15 november 2005 200505554/1, (*productie 3*).

- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en daarin opgenomen gegevens ten aanzien van Griekenland.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.
- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwillingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader zijn geconcretiseerd, kan aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze hieruit moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten haar asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwillingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwillingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.

- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.
- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan de door verweerder aangehaalde brief van de Europese Commissie (*hierna: de Commissie*), waaruit blijkt dat bij de Commissie zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie

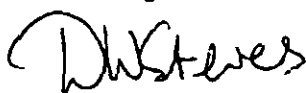
gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 (*productie 4*) en herhaald in de brief van 18 januari 2007 (*productie 5*), houden is ontkennend geantwoord. De Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.

- 4.14 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.
- 4.15 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin. Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.
- 4.16 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot *gegrondverklaring van het hoger beroep*, *vernietiging van de bestreden uitspraak* en *ongegroundverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 11 mei 2007 ingestelde beroep*.

Zwolle, 8 augustus 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152